హనీమూన్

ఎదురు చూసిన ముహూర్తం రానే వచ్చింది. ఆకాశమంత పందిరి, భూదేవంత అరుగూ లేకపోయినా కళకళలాడుతున్న ఓ కళ్యాణ మండపంలో ఎంతోమంది బంధువులూ, స్నేహితుల ముందు బంగారు రంగులో మెరుస్తున్న నునుపయిన మంగళ మెళ్లో మూడు ముళ్లూ వేశాడు ఈశ్వర్.

పెళ్లి కూతురు మంగళ సిగ్గుతో మొగ్గలా ముడుచుకుపోయింది. ఈశ్వర్ తన మెళ్లో మూడు ముళ్లూ వేస్తున్నప్పుడు అతని వేళ్లు మెడమీద అటూ ఇటూ కదులుతుంటే ఆమె శరీరంలో విద్యుత్తు ప్రవహించి నట్లనిపించి మరింత సిగ్గు పడింది.

బ్యాంకులో ఉద్యోగం చేస్తున్న ఈశ్వర్ ఓ ధనవంతుల అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోవాలని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. డిగ్రీ వరకు చదువుకుని, అందంగా ఉండి, నలుగురిలో కలసిపోయి, తనని అర్థం చేసుకుని, తనలో వొదిగిపోయి సంసారాన్ని స్వర్గమయం చేయగలిగిన అమ్మాయిని చేసుకోవాలనుకున్నాడు. మంగళకు అన్నీ వున్నాయి. కానీ అతనికి తెలియనిది ఒక్కటే. ఆమె తనని అర్థం చేసుకుని తన జీవితాన్ని నందనవనం చేయగలదా?

మొదటి రాత్రి గదిలోకి వెండి పాల గ్లాసుతో, పాలకంటే తెల్లనయిన తెల్లని మల్లెపూవులాంటి చీరతో అడుగుపెట్టింది మంగళ. నవ్వుతున్న కళ్లతో అధరామృతాన్ని అందుకోమన్నట్లు ఆహ్వానిస్తున్న ఎర్రటి గులాబీ రేకుల్లాంటి పెదవులతో అతడి గుండె గదిలోకి ప్రవేశించింది.

ఈశ్వర్ నిగ్రహించుకోలేకపోయాడు. ఆత్రుతగా ఆమెను దగ్గరకు తీసుకోబోయాడు.

"పాలు..పాలు" అన్నది మంగళ కంగారుగా.

ఆగిపోయి ఆమె చేతిలోని గ్లాసును బల్లమీద పెట్టి 'మరిప్పుడో' అన్నాడు చిలిపిగా.

"ముందు పాలు తాగండి..చల్లారిపోతాయి.." అన్నది మంగళ.

"ఆ పాలు కాదు మంగళా...ముందు మన మురిపాలు, సరస సల్లాపాలు. ముందు ఈ వేడి చల్లారాలి. తర్వాత పాలవేడి గురించి ఆలోచిద్దాం" అన్నాడతను బెడ్‌మీద ఆమెను తన పక్కనే కూర్చోబెడుతూ.

''తొలిరేయి ఇద్దరూ ముందు పాలు తాగాలిట'' అన్నది మంగళ గుసగుసలాడుతున్నట్టు.

"ఎవరు చెప్పారు?" ఆమె భుజం మీద చిన్నగా నొక్కుతూ అడిగాడు.

"పెద్దలు"

"ఆ పెద్దలు తొలిరేయి ఇద్దరి సరస శృంగారాల గురించి చెప్పలేదా?"

"చెప్పారు" చిన్నగా అన్నది నవ్వుతూ.

"ఏమని?" కుతూహలంగా అడిగాడు.

"మీకు అన్నీ తెలుసునని చెప్పారు" చెప్పింది నవ్వి.

"గడుసుదానివే..నీకో నిజం చెప్పనా! నీకెవరో అబద్ధం చెప్పారు. నాకూ అంతంత మాత్రంగానే తెలుసు. ఈ విషయంలో నీ సహాయం బాగా అవసరం. సరే..ఇంతకీ లైటు వుంచనా? తియ్యనా?" అన్నాడు ఆమె నడుం మీద చెయ్యివేసి.

తియ్యమన్నది.

అగరువత్తుల పరిమళం మత్తుగా వాళ్లను చుట్టుకుపోయింది. క్షణం కూడా ఆలస్యం చెయ్యకుండా ఆ మసక వెలుతుర్లో మల్లెలు పరచిన పక్కమీద మల్లెమొగ్గలాంటి మంగళ మీద వాలిపోయాడు ఈశ్వర్.

అలసిపోయిన అతను కొంచెం సేపటికి "పాలు తాగుదామా?" అన్నాడు.

"చీర కట్టుకోనివ్వండి" అన్నది మంగళ.

"చీర కట్టుకోకుండా కూడా పాలు తాగవచ్చు" అన్నాడు నవ్వి.

మంగళ సిగ్గుపడి "చాలా రకాల స్వీట్లున్నాయి..తింటారా?" అన్నది.

"నీ పెదవుల తియ్యదనం ముందు ఆ స్వీట్లు ఎందుకూ పనికిరావు"

మంగళ మరింత సిగ్గుపడి అతడికి పాలగ్లాసు నిచ్చింది. అతడు సగం తాగి ఆమెకిచ్చాడు.

గ్లాసు పట్టుకుని "ఇంకొకరి ఎంగిలి నేను తాగను" అన్నది.

"నిజమే..అదంతా కొన్ని క్షణాల ముందు వరకు. ఇప్పుడు మనిద్దరం ఒక్కటే–ఒకరిలో ఒకరం కలిసిపోయాము. అంటే నువ్వే నేను. నేనే నువ్వు. నా కోరిక కూడా అదే మంగళా. సంసారంలో స్త్రీ పురుషులు ఇద్దరిగా కనపడతారు. నిజానికి వాళ్లిద్దరూ ఒక్కటే"

"నాకు అర్థం కాలేదు" అన్నది మంగళ.

"సరే తర్వాత చెబుతాను. ముందు నీకో విషయం చెప్పాలి. ఇలా కూర్చో.." అని ఆమె బెడ్ మధ్యగా కూర్చున్నాక ఆమె ఒడిలో పడుకుని "మంగళా..మన పెళ్లయ్యింది కదా..ఇక మన హనీమూన్ గురించి మాట్లాడుకోవాలి" అన్నాడు చిన్నగా.

"నేనే ఆ విషయం గురించి మీతో చెప్పాలనుకున్నాను. ఈ మత్తులో మరిచిపోయాను. మన హనీమూన్‌కు మానాన్న అన్నీ ఏర్పాట్లు చేశాడు" అన్నది.

"ఏమిటా ఏర్పాట్లు?" అడిగాడు ఆసక్తిగా.

"మనం ఊటీ వెళుతున్నాం" అన్నది సంతోషంగా.

ఈశ్వర్ మవునంగా వుండిపోయాడు.

"మాట్లాడరేం? ఊటీ వెళ్లడం మీకిష్టం లేదా?" అన్నది అతన్ని కుదుపుతూ.

"మంగళా..ఊటీ వెళ్లటం నాకిష్టమే. కానీ అంత కంటే ముందు మనం కొంత మంది ఇళ్లకు వెళ్లాలి"

"కొంతమంది ఇళ్లకా?" అన్నది ఆశ్చర్యంగా అతని మీదకు వంగి.

"అవును. కొత్త దంపతులకు ఓ గమ్మత్తయిన క్రేజ్ వుంటుంది.

అలాగే ఇప్పుడు మనకూ వుంది. మన పెళ్లికి వచ్చి వెళుతూ, మా ఇద్దరి మేనమామలూ, బాబాయి ఏం చెప్పారో నీకు తెలుసు కదా...ఈ తతంగం అయిపోగానే మనిద్దరినీ వాళ్లిళ్లకు రమ్మని చెప్పారు. అందుకే ముందుగా మనం వాళ్ల ఇళ్లకు వెళదాం..ఒక్కొక్కరి ఇంట్లో సరిగ్గా ఒక్కరోజు వుందాం. తర్వాత హనీమూన్‌కు ఊటీ వెళదాం" అన్నాడు.

ఈసారి మంగళ మాట్లాడలేదు.

"ఇలా చెయ్యటం నీకిష్టం లేదా?"

"ఇష్టమే..కానీ ముందు ఊటీ వెళదాం...తర్వాత వాళ్ల ఇళ్లకు ఎప్పుడయినా వెళ్లవచ్చు. ఎందుకంటే మనం కోరుకునే ఏకాంతం వాళ్ల ఇళ్లలో మనకు దొరకదు. ఊటీలో కొన్ని రోజులు హాయిగా గడిపి..."

"ప్లీజ్ మంగళా..ఏకాంతం కంటే పెద్దవాళ్లుగా వాళ్ల మాటకిచ్చే గౌరవం, ప్రాముఖ్యం, వాళ్ల కోరిక తీర్చటం ముఖ్యం కదా.."

"ఏమో..నాకిష్టం లేదు" అన్నది మంగళ కోపంగా అతని తలను పక్కకు జరిపి బెడ్ మీద ఓ పక్కకు తిరిగి పడుకుంటూ..

రెండు నిమిషాలకు ఈశ్వర్ ఆమె మీదకు వొరిగి "మంగళా..మైడియర్..ఈ ఒక్కసారికి నా మాట విను...జీవితాంతం నీ మాట వింటాను..ఇది మన తొలిరేయి వాగ్దానం ప్లీజ్..కాదనకు"

ఓ నిమిషానికి "ఈ ఒక్కసారికే" అన్నదామె అతడ్ని మీదకు లాక్కుంటూ..

అతనామెకు థ్యాంక్స్ చెప్పటం మరిచిపోయాడు.

000

కొత్తజంటను సాదరంగా ఆహ్వానించారు, ఈశ్వర్ పెద్ద మేనమామ సూర్యనారాయణ. పెళ్ళయిన వెంటనే ముందుగా వాళ్లింటికి వచ్చినందుకు సంతోషాన్ని వ్యక్తపరిచాడు. వచ్చినందుకు సంతోషాన్ని వ్యక్తపరిచాడు. ఆయన ఓ ప్రభుత్వ కార్యాలయంలో పనిచేస్తున్నాడు. ఆయనకు నలుగురు పిల్లలు.

కొత్త ఇల్లు, అంతగా పరిచయం లేని మనుష్యుల మధ్య కొంచెం సిగ్గుగా, బెరుగ్గా

వుండిపోయింది మంగళ.

ఇంట్లో వున్న పిల్లల్లో భాస్కరం-ఈశ్వర్‌తోనూ, వాసంతి-మంగళతోనూ ఎక్కువగా మాట్లాడారు.

సూర్యనారాయణ మధ్యాహ్నం వరకు ఇంట్లోనే వుంటానన్నాడు. ఆయన భార్య రాజ్యలక్ష్మి వంటపనిలో వున్నది.

"విశేషాలు చెప్పు ఈశ్వర్" అన్నాడాయన.

ఈశ్వర్ నవ్వి "ముందు నీకో విషయం చెప్పాలి మామయ్యా..మేం మీ ఇంట్లో ఈ ఒక్కరోజు మాత్రమే వుంటాం..రేపు పొద్దుటే బయల్దేరి చిన్న మామయ్య ఇంటికి వెళతాం" అన్నాడు.

"ఈ ఒక్కరోజేమిట్రా" అన్నాడాయన.

"అవును మామయ్యా..అందరి ఇళ్లలో ఒక్కరోజు మాత్రమే వుండదల్చుకున్నాం. అవతల నాకు చాల పన్లున్నాయి."

"నీ ఇష్టంరా" అన్నాడు సూర్యనారాయణ.

మంగళ వాళ్ల మాటలను వింటోన్నది.

వంటగదిలో వుండి ఈ మాటలను విన్న రాజ్యలక్ష్మి అక్కడకు వచ్చి "ఈశ్వర్..మా ఇంట్లో కనీసం రెండు రోజులయినా వుండండి" అన్నది.

"నువ్వు నోర్మూసుకో..వాడికి అవతల పన్లున్నాయట..ఈసారి నాలుగు రోజులు వుంటారులే" అన్నాడాయన కోపంగా.

ఆమె మొహం చిన్నబుచ్చుకుని వెళ్లిపోయింది.

మధ్యాహ్నం భోజనాలయినాయి. మంగళ సరిగా భోజనం చెయ్యలేకపోయింది. కొంత సిగ్గు, మరికొంత ఆమెకు అంతగా ఇష్టంలేని వంటకాలు.

సూర్యనారాయణ ఆఫీసుకు వెళ్లి సాయంత్రం ఆరు గంటలు దాటుతున్నప్పుడు ఏవో ఫైళ్లు తీసుకొని వచ్చాడు. మధ్యగదిలో కూర్చుని వాటిని చూడటంలో మునిగిపోయాడు.

ఈశ్వర్, మంగళ ముందుగదిలో కూర్చుని చదరంగం ఆడుతున్నారు. అప్పుడే వాళ్లకు సూర్యనారాయణ భార్యను పిలవటం వినిపించింది.

"పొద్దుటే వాళ్లు వెళతామంటున్నారు..వాళ్లకు బట్టలు తీసుకువస్తాను" అన్నాడాయన భార్యతో.

"నెలాఖరు డబ్బుల్లేవని అనుకుంటున్నారు కదా..తక్కువరకం బట్టలు పెట్టడం బావుండదు..ఆలోచించండి" అన్నది రాజ్యలక్ష్మి.

"ఇవన్నీ నాకు తెలుసులే..నోర్మూసుకో..మాటవరసకు నీతో చెప్పాను..నీ సలహా

కోసం కాదు"

"మీ ఇష్టం..నేను కూడా మీతో బజారుకు వస్తాను"

"నువ్వెందుకు నాకూడా...? నేను తెస్తానులే పో అవతలికి" భార్యను చీదరించుకున్నాడు సూర్యనారాయణ.

చదరంగం ఆడుతున్న వాళ్లకి ఆ మాటలు వినిపించాయి.

కొంతసేపటికి పిల్లలు వచ్చి ఆట చూస్తూ కూర్చున్నారు.

రాత్రి ఏడుగంటలు దాటుతున్నప్పుడు సూర్యనారాయణ బజారుకు వెళ్లాడు.

ఆ రాత్రి భోజనాలయినాక కొత్తజంట పడకలు విడివిడిగానే-

పొద్దుటే ఊరికి బయల్దేరటానికి ముందు ఇద్దరికీ కొత్తబట్టలు పెట్టారు.

వాళ్ల దగ్గర సెలవు తీసుకుని చిన్న మేనమామ ఊరికి బయల్దేరాడు ఈశ్వర్ భార్యతో.

000

"మాట వరసకు చెప్పినా ఇప్పుడే పెళ్లాన్ని తీసుకుని వస్తావని అనుకోలేదురా ఈశ్వర్" అన్నది చిన్నమేనమామ భార్య లక్ష్మీకాంతం.

"అవేం మాటలు.. తప్పు కదూ?" అన్నాడు మేనమామ కనకసుందరం భార్య మాటలకి నొచ్చుకుంటూ.

"నేనన్నదాంట్లో తప్పులేదులే" అన్నదామె నిర్లక్ష్యంగా.

కనకసుందరం ఏదో పత్తి కంపెనీలో క్లర్కుగా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఏవో పనులుండి రెండురోజులు సెలవు పెట్టాడు.

కొత్తజంటతో ఆయన నాన్‌స్టాప్‌గా మాట్లాడుతూనే వున్నాడు.

వాళ్లతో కూడా ఈశ్వర్ వాళ్లింట్లో ఒక్కరోజే వుంటానని చెప్పాడు.

మేనమామ రెండు రోజులు వుండమన్నాడు కానీ ఆమె మాత్రం "వాళ్లు పన్లు మానుకుని మనింట్లో కూర్చుంటారా? ఇంకోసారి వస్తారులే..ఇప్పుడు వెళ్లనీ" అన్నది.

ఆయన ఇక మాట్లాడలేదు.

రాత్రి ఏడుగంటల సమయంలో వంట గదిలో వున్న భార్య దగ్గరకు వెళ్లాడు కనకసుందరం. మధ్యగదిలో కూర్చుని పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నారు ఈశ్వర్-మంగళ.

"ఏమిటి?' అన్నది లక్ష్మీకాంతం.

"మంగళకీ, ఈశ్వర్‌కీ బట్టలు పెడదాం" అన్నాడాయన.

"బట్టలా? వద్దులే" అన్నదామె.

"అదేమిటీ! కొత్తజంట అభిమానంతో వచ్చారు"

"ఆ..వచ్చారులే..ముందు మనింటికి వచ్చారా? మీ అన్నగారింటికి వెళ్లి తర్వాతనే మనింటికి వచ్చారు"

"అదికాదు.." అంటూ ఆయన ఏదో చెప్పబోయారు.

ఆమె విసుగ్గా "వేషాలు వెయ్యొద్దు" అన్నది.

క్షణం తర్వాత ఆయన మళ్లీ "సరే ఆ విషయం వదిలేద్దాం..మరీ కొత్త జంట కదా..పిల్లలు పడుకునే గదిలో ఈ రాత్రికి వాళ్లిద్దరికీ పడక ఏర్పాటు చేద్దాం" అన్నాడు.

అప్పుడామె కోపంగా "ఒక్కరాత్రికి ఈ కొత్తజంట కలిసి పడుకోకపోతే ప్రమాదం లేదులే" అన్నది.

ఆయన మవునాన్ని తోడు చేసుకుని బయటకు వెళ్లాడు.

లక్ష్మీకాంతం పెద్దగానే మాట్లాడింది కాబట్టి విషయమంతా ఆ ఇద్దరికీ అర్థమయింది.

ఆ రాత్రి వాళ్లకి వేర్వేరు పడకలే-

తెల్లారి వాళ్లను బస్సెక్కించటానికి వచ్చాడు కనకసుందరం.

"ఒరేయ్ ఈశ్వర్..ఏమీ అనుకోకు..మీ అత్తయ్య సంగతి నీకు తెలుసుకదా..ఈ జన్మకు ఇంతే" అన్నాడు బాధగా.

ఆ మాటలను మంగళ కూడా విన్నది.

000

ఉదయం పదిన్నర కావస్తున్నప్పుడు ఈశ్వర్-మంగళ రిక్షా దిగి లోపలకు వెళ్లేసరికి అంతా ఇంట్లోనే ఉన్నారు. కొత్త జంటను చూడటంతోనే వాళ్లందరి మొహాల్లో సంతోషం కదలాడింది. పిల్లలిద్దరూ "అన్నయ్యా..వదినా" అంటూ వాళ్ల దగ్గరికి పరుగుదీశారు ఉత్సాహంగా.

"చాలా సంతోషంరా..మీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాం" అన్నాడు ఈశ్వర్ బాబాయి రమాపతి.

"అమ్మాయ్ ప్రయాణం బాగా జరిగిందా? మీ ఇద్దరూ ఇలా రావటం మాకెంతో తృప్తిగా వుంది" అన్నది ఈశ్వర్ పిన్ని రేణుక.

నవ్వింది మంగళ చిన్నగా-

ఒరేయ్ ఈశ్వర్..మధ్యలో ఒక్కరోజు సెలవు పెడితే వరసగా ఐదురోజులు సెలవలు. ఈ ఐదురోజులూ మనం సరదాగా, హాయిగా గడపొచ్చు" అన్నాడు రమాపతి.

"సారీ బాబాయ్..ఇక్కడ ఒక్కరోజు మించి వుండలేము. మా మామయ్యల ఇళ్లలో కూడా ఒక్కరోజే వున్నాం" చెప్పాడు ఈశ్వర్.

"మీ మామయ్యల విషయం నాకెందుకురా..ఇక్కడ మాత్రం ఐదురోజులు వుండాల్సిందే. మీ పెళ్లయి వచ్చినప్పటి నుంచీ పిల్లలు, మేము మీకోసం ఎదురు చూస్తున్నాం. పిల్లలు కూడా మీతో సరదాగా గడపాలని ఆశతో వున్నారు..కాదనకు"

"అవును ఈశ్వర్..మీ బాబాయి చెప్పింది నిజం. కనీసం నాలుగు రోజులయినా

మా ఇంట్లో వుండకపోతే అందరం బాధపడతాం" అన్నది రేణుక.

"వదినా..నువ్వయినా అన్నయ్యతో చెప్పు" అన్నారు పిల్లలు మంగళతో.

మంగళ చిరునవ్వుతో ఈశ్వర్‌ని చూసింది. కానీ ఈశ్వర్ సున్నితంగా వాళ్ల కోరికను తిరస్కరించాడు.

అదే ని నిర్ణయమైతే మేమందరం బాధపడతాం" అన్నాడు రమాపతి.

కొంచెం సేపటికి రేణుక కాఫీ కలుపుకు వచ్చింది.

"ఒరేయ్ ఈశ్వర్" ఇక తర్వాత భోజనాల కార్యక్రమం. నీకు ఇష్టమయిన వంటకాలేవో నాకూ, మీ పిన్నికి తెలుసనుకో..కానీ మా కోడలికి ఇష్టమైనవేవో తెలుసుకుంటే మీ పిన్ని వంటప్రయత్నం చేస్తుంది" అన్నాడు రమాపతి.

రేణుక కూడా అదే అన్నది.

మంగళకు ఇష్టమైనవేవో ఈశ్వర్ చెప్పిన తర్వాత వంట మొదలుపెట్టింది రేణుక.

ఒంటి గంట కావస్తున్నప్పుడు అందరికీ భోజనాలు వడ్డించింది రేణుక. పులిహోర, పాయసం, గారెలు చేసింది. మంగళ మొహమాటపడుతున్నదని కొసరి కొసరి వడ్డించింది.

సాయంత్రం సినిమా ప్రోగ్రాం పెట్టాడు రమాపతి పిల్లల కోరికమీద. వంట పనుందని రేణుక ఇంట్లో వుండిపోయింది.

రిక్షాల్లో అంతా థియేటరుకు వెళ్లారు. ఈశ్వర్ వద్దన్నా వినకుండా రమాపతి టిక్కెట్లు తీసుకున్నాడు అందరికీ.

"నువ్వు రావటం లేదా?" అడిగాడు ఈశ్వర్ బాబాయిని.

అందుకాయన నవ్వి "లేదురా..నేను మీ పిన్ని సంయుక్తంగా పూర్తి చేయాల్సిన షాపింగ్ పని ఒకటి వుంది. మళ్లీ సినిమా వదిలే టైముకి వస్తాను" అన్నాడు రమాపతి.

చెప్పినట్లుగానే వచ్చి అందరినీ రిక్షాల్లో ఇంటికి తీసుకువచ్చాడు.

రాత్రి భోజనాలు అవగానే అందరికీ ఐస్‌క్రీములు ఇచ్చింది రేణుక.

తర్వాత రమాపతి-ఈశ్వర్‌కు కొన్న బట్టలను చూపిస్తూ "ఒరేయ్ నీ టేస్టు నాకు తెలుసు. కోడలి బట్టల సెలక్షన్ మీ పిన్నికి వదిలిపెట్టాను" అన్నాడు.

"మంగళా..నువ్వు మంచి రంగు కదా..నీకు ముదురు రంగులు బావుంటాయిన ఈ చీర తీసుకున్నాను. బావుందా?" అంటూ చీరను చూపించింది రేణుక.

ఆ చీర మంగళకు బాగా నచ్చింది.

"ఇప్పుడెందుకు బాబాయ్ ఇవీన్న?" అన్నాడు ఈశ్వర్.

"అలా అనకురా..మా మాట మీద గౌరవంతో, మా మీద అభిమానంతో పెళ్లవగానే మా ఇంటికి వచ్చారు. మా మాట మీద మీకున్న గౌరవానికి నిదర్శనం. నీ విషయం వదిలెయ్. కానీ అమ్మాయి ముందుగా వాళ్ల వైపు వాళ్లింటికి వెళ్లాలని అనకుండా నీ

వెంట ఇక్కడకు వచ్చింది. అలాంటి మీ ఇద్దరినీ వూరికే పంపుతామా? బట్టలు పెట్టటమనేది అభిమానానికో, గౌరవానికో కొలబద్ద కాకపోవచ్చు. కానీ ఇదొక వేడుక లేక సంప్రదాయం. ఇలాంటివన్నీ స్వల్పమయిన విషయాలే అయినా మనసుకు కొండంత తృప్తినిచ్చేవి ఇవేరా..కాదనకు"

ఈశ్వర్ మాట్లాడలేదు.

ఆ రాత్రి పిల్లల్ని వంటగదిలో పడుకోమని ఆ చిన్న గదిలోనే ఈశ్వర్‌కీ, మంగళకీ పడక ఏర్పాటు చేశారు. అగరొత్తులు వెలిగించింది రేణుక. బజారునించి తెచ్చిన మల్లెపూల చెండును మంగళ తల్లో పెట్టి నవ్వి "ఇక పడుకోండి..ఇప్పటికే చాలా టైమ్ వేస్టయ్యింది..గుడ్‌నైట్" అన్నది.

సిగ్గుపడింది మంగళ.

తలుపుకు గడియపెట్టి ఈశ్వర్ పక్కన పడుకుని ఏదో మాట్లాడబోయింది మంగళ.

"ఇప్పటికే రెండు రాత్రుల ఎడబాటు. తర్వాత మాట్లాడుకుందాం" అంటూ మంగళను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు ఈశ్వర్. పన్నెండు గంటలు దాటుతున్నప్పుడు ఏమీ మాట్లాడుకోకుండానే నిద్రలోకి జారిపోయారు.

తెల్లవారగానే ఈశ్వర్ ప్రయాణపు ఏర్పాట్లలో వుండిపోయాడు.

మంగళ కాఫీ తాగుతోంది మధ్య గదిలో పేపర్ చూస్తూ-

"ఒరేయ్..కనీసం ఈ ఒక్కరోజయినా వుండండిరా..సరదాగా అలా తిరిగొద్దాం.." అని బతిమిలాడుతున్నాడు రమాపతి.

"మా అందరి మాట విను ఈశ్వర్..అసలు మీరు వున్నట్టుగానే లేదు" అంటున్నది రేణుక.

"అన్నయ్యా..ప్లీజ్..ఈ ఒక్కరోజు" అన్నారు పిల్లలు.

"బాబాయ్ మిమ్మల్ని బాధపెడుతున్నందుకు క్షమించండి. ఇప్పటికి వదిలెయ్యండి. ఈసారి మీ మాట వింటాను" అన్నాడు ఈశ్వర్.

మంగళ-ఈశ్వర్‌ని రమ్మని చేత్తో సైగ చేసింది.

"చూశారా..మీ మాట కాదనలేక నేనెక్కడ ఒప్పుకుంటానో అని మీ కోడలు పిలుస్తోంది" అంటూ భార్య దగ్గరకు వచ్చి 'ఏమిటీ?' అని అడిగాడు ఈశ్వర్.

"ఇక్కడ మనం మీ ఇష్టం వచ్చినన్ని రోజులు వుందాం" అన్నది మంగళ నవ్వుతూ పెద్దగానే-ఈశ్వర్ ఆశ్చర్యపడి తర్వాత కళ్లతోనే భార్యకు కృతజ్ఞతలు తెలియజేశాడు.

పిన్ని, బాబాయ్, పిల్లలూ సంతోషంతో చప్పట్లు కొడుతున్నారు.

(ప్రియదత్త సచిత్రవారపత్రిక 10-11-2004)